

Yes, social friend, I love thee well,
In learned doctors' spite;
Thy clouds all other clouds dispel,
And lap me in delight.

What though they tell, with phizzes long,
My years are sooner passed?
I would reply, with reason strong,
They're sweeter while they last.

And oft, mild friend, to me thou art
A monitor, though still;
Thou speak'st a lesson to my heart
Beyond the preacher's skill.

Thou'rt like the man of worth, who give
To goodness every day,
The odor of whose virtues lives
When he has passed away.

When in the lonely evening hour,
Attended but by thee,
O'er history varied page I pore,
Man's fate in thine I see.

Charles Sprague
1791-1875

Ja, genoegelijke vriend, ik hou veel van u,
ondanks wat geleerde artsen zeggen;
uw wolken verdrijven alle andere wolken,
en omwikkelen mij met verrukking.

Wat ze ook zeggen, met lange tronies,
mijn jaren zullen sneller voorbijgaan?
Ik zou antwoorden, in gezond verstand,
zij zijn zoeter zolang zij duren.

En vaak, milde vriend, bent u voor mij
een vermaner, hoewel zwijgend;
u spreekt een les tot mijn hart
voorbij de vaardigheid van de predikant.

U bent als de man van waarde, die geeft
aan goedheid elke dag,
de geur van wier deugden voortleven
als hij overleden is.

Wanneer in het eenzame, avondlijke uur,
slechts bijgewoond door u,
ik mij verdiep in de bonte bladzijde der geschiedenis,
zie ik het lot van de mens in u.